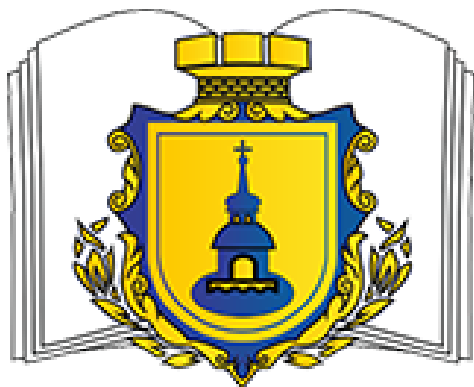

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПЕРЕЯСЛАВ-ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ»
ЗАХІДНОЧЕСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ У М. ПЛЗЕНЬ
(ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI)**

**ЗБІРНИК ТЕЗ
І МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ
«МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ І
ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВО:
ТОЧКИ ДОТИКУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»**

Переяслав-Хмельницький – 2018

СУЧАСНЕ ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВО: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Робота присвячена виявленню актуальних проблем перекладознавства на сучасному етапі розвитку науки. Метою є надання максимально повного, комплексного опису процесу перекладу. Серед активно обговорюваних проблем перекладознавства важливе місце займає розробка моделей процесу перекладу, виявлення характерних особливостей, які відрізняють його від інших видів мовного посередництва, виявлення одиниці перекладу, взаємозв'язку його стилістичного, семантичного і прагматичного аспектів та ін. [2, 3, 4]. Важливою характеристикою сучасного етапу розвитку науки про переклад є виділення в ній двох науково-дослідницьких парадигм: субститутивно-трансформаційної та комунікативно-діяльнісної [1].

Обидві парадигми в більшій мірі є двома протилежними підходами. Перша в основному орієнтована на аналіз мовної форми, друга – на комплексний аналіз перекладу, який виходить на той чи інший рівень його функціональної обумовленості. При всіх відмінностях двох наукових парадигм, необхідним є послідовне зближення двох підходів, пошук теоретичних засад їхньої продуктивної наукової взаємодії. Обидві парадигми мають комплекс спільних проблемних питань: це відокремлення категорій адекватності та еквівалентності, виявлення критеріїв виділення і аналізу одиниці перекладу, поглиблене вивчення принципів взаємозв'язку форми і змісту в перекладі та ін. З іншого боку, в сучасній теорії перекладу зберігається цілий ряд невирішених питань. Так, варіантний та інваріантний аспекти перекладу нерідко змішуються; далеким від вирішення залишається питання про визначення форми, репрезентуючої текстовий зміст; як результат, обриси верхньої межі перекладу також до сих пір чітко не визначені, не отримує пояснення феномен широкої варіативності мовної форми в перекладі. В контексті даної проблематики великого значення набуває розробка принципів цілісного аналізу перекладу, яка потребує збільшення критеріїв аналізу з урахуванням не тільки внутрішніх, а саме структурової та змістовної складових окремих еквівалентних рішень, але й характерних ознак текстового дискурсу в цілому, маючи на увазі загальне дискурсивне розгортання тексту. З цієї точки зору, важливим виявляється питання про розмежування мовної та дискурсивної форм в перекладі на основі аналізу окремих фактів перекладу в їхній обумовленості змістовною задачею висловлювання. Суміщене вивчення фактів перекладу з точки зору утворюючої їх взаємодії мовної та дискурсивної форм допоможе продуктивному вирішенню цілого ряду проблем в області сутнісного визначення і аналізу фактів перекладу. Введення до наукового апарату перекладознавства поняття дискурсивної форми перекладу дозволить вирішити цілу низку актуальних проблем [5, 6].

Беручи до уваги зв'язок мовної форми із змістовною стороною висловлення, здається можливим визначити динаміку змісту як в окремому висловлюванні, так і в масштабі тексту, обґрунтувати доцільність використання великої кількості трансформацій, з більшою точністю виявляти сукупність позитивних мотиваційних факторів перекладу, визначити критерії варіативності в перекладі, проводити аналіз комплексних структурово-мовних модифікацій [7].

ЛІТЕРАТУРА

1. Кретов А.А. Фененко Н.А. К понятию импрессивной эквивалентности текстов / А.А. Кретов, Н.А. Фененко // Перевод: Язык и культура: Материалы международной научной конференции. – Воронеж: ЦЧКИ, 2000. – С. 63–64.
2. Рецкер Я.И. Теория перевода и переводческая практика / Я.И. Рецкер. – Москва: Международные отношения, 1974. – 215 с.
3. Федоров А.В. Введение в теорию перевода / А.В. Федоров. – Москва: Изд-во литературы на иностр. языках, 1953. – 336 с.
4. Фененко Н.А., Кретов А.А. Перевод как канал взаимодействия культур и языков (к проблеме языкового освоения «чужой» действительности) / Н.А. Фененко, А.А. Кретов // Социокультурные проблемы перевода. – Воронеж: ВГУ, 1999. – Вып. 3. – С. 82-94.
5. Baker M. Routledge encyclopedia of translation studies / M. Baker. – London; New York: Routledge, 2003. – 654 p.
6. Riccardi A. Translation studies. Perspectives and Emerging Discipline / A. Riccardi. – Cambridge: Cambridge University Press, 2002. – 215 p.
7. Seleskovitch D. Interpretation, a Physiological Approach to Translating / D. Seleskovitch // Translating, Application and Research. – New York: Brislin, 1978. – P. 92-166.

Марія Шнак

Науковий керівник – ст. викл. Сидоренко Ю.І.

(Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського)

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ОБ'ЄКТНОГО ПРЕДИКАТИВНОГО ІНФІНІТИВНОГО ЗВОРОТУ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ НА УКРАЇНСЬКУ

Актуальність вивчення особливостей перекладу інфінітивних зворотів з англійської мови на українську спричинена зростаючим інтересом сучасного перекладознавства до цієї теми. Це пояснюється наявністю певних форми англійського інфінітиву, які не мають українських відповідників, а також відсутністю деяких конструкцій в українській мові.

Вивченням проблем перекладу інфінітиву та інфінітивних зворотів протягом тривалого часу займалися такі дослідники, як М.А. Беляєва, М.Я. Блох, К.Н. Качалова, І.В. Корунець, О.О. Потебня, Я.І. Рецкер, В.С. Сліпович, О.О. Шахматов та багато інших.